

கட்டிடங்கள் கட்டும் முன் நம்பிக்கை விதைத்தல்

டாக்டர். ரவி காசி வெங்கட்ராமன்

சுபாஷிணி கோமேஸ்வரன்

தாங்கள் ஏன் ஆசிரியப் பணியைத் தேர்ந்தெடுத்தோம் என்பதை ஒருபோதும் மறக்காத ஒரு கல்வியாளரைச் சந்திப்பதில் ஒருவிதமான மனநிறைவு கிடைக்கிறது. தேர்வு முடிவுகள், தரவரிசைகள், உள்கட்டமைப்பு வசதிகள் மற்றும் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த விவாதங்களே கல்வி குறித்த உரையாடல்களில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் இக்காலத்தில், டாக்டர் ரவி காசி வெங்கடராமன் அத்தகைய உரையாடல்களை ஒரு எளிய அதேசமயம் ஆழமான உண்மையின் பக்கம் திருப்புகிறார்: கல்வி என்பது மனிதர்களிடமிருந்து தான் தொடங்குகிறது.

மென்மையான பேச்சு, ஆழ்ந்த சிந்தனை மற்றும் உறுதியான மனப்பாங்கு கொண்ட பல்லாவரம் மறைமலை அடிகள் அரசு மேல்நிலைப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர், ஒரு நிர்வாகியைப் போலன்றி, இளம் உயிர்கள் மலர்வதைக் காண்பதிலேயே தனது மிகப்பெரிய சந்தோஷம் என்று சொல்கிறார். அவருடனான உரையாடல் தொடரும்போது, அவரது பள்ளியில் நிகழ்ந்த குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் என்பது வெறும் கட்டிடங்கள் பற்றி அல்ல என்பது தெளிவாகிறது; அது நம்பிக்கையை மீட்டெடுப்பது பற்றியது—முதலில் குழந்தைகள் மீதான நம்பிக்கை, பின் ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், இறுதியாக

ஒட்டுமொத்த சமூகத்தின் மீதான நம்பிக்கை என அது விரிவடைந்தது.

தனது நீண்டகால பணி பயணத்தைத் திரும்பிப் பார்க்கையில், டாக்டர் ரவி கற்பித்தலை ஒரு தொழிலாக மட்டும் பார்க்காமல், தனது தந்தையால் தான் ஊக்கமடைந்ததாக விவரிக்கிறார். அவர் பணியாற்றிய ஒவ்வொரு பள்ளியும், அவரது மாணவர்களுக்கு ஒரு வகுப்பறையாக இருந்தது போலவே, அவருக்கும் ஒரு வகுப்பறையாக மாறியது; அது அவருக்கு மன உறுதி, பரிவு மற்றும் சாதாரணக் குழந்தைகளுக்குள் மறைந்திருக்கும் அசாதாரண ஆற்றலைக் கண்டறிதல் போன்ற பாடங்களைக் கற்பித்தது.

"ஒவ்வொரு குழந்தையும் தாங்கள் முக்கியமானவர்கள் என்று உணர வைப்பதே ஒரு பள்ளியின் தலையாய பொறுப்பு," என்கிறார் அவர்.

அந்தத் தத்துவத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதே அவரது மிகப்பெரிய சவாலாக அமைந்தது.

டாக்டர் ரவி, மறைமலை அடிகள் அரசு மேல்நிலைப் பள்ளியின் பொறுப்பை ஏற்றபோது, பல அரசு நிறுவனங்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களை, அந்த பள்ளியும் எதிர்கொண்டது. மாணவர் சேர்க்கை

குறைந்திருந்தது, பள்ளியின் உள்கட்டமைப்பு உடனடியாக கவனிக்க வேண்டியதாக இருந்தது, மேலும் பள்ளி மீதான பொதுமக்களின் பார்வை சரியாக இல்லை. இந்த நிலையில் இருக்கும் பள்ளிக்கு பலர் பெரிய அளவில் சீரமைப்பை தொடங்கியிருப்பார்கள், ஆனால் அவர் மிகவும் அடிப்படையான ஒன்றிலிருந்து தொடங்கினார். மாணவர்களுக்கு இடைவிடாத நீர் விநியோகத்துடன் கூடிய, சுத்தமான கழிப்பறைகள் கிடைப்பதை உறுதி செய்வதே அவரது முதல் முயற்சியாக இருந்தது. அந்த முயற்சிகள் நடைமுறைக்கு ஏற்றவாறு இருப்பினும், அவை ஒரு ஆழமான செய்தியையும் கொண்டிருந்தன. கண்ணியம், கவனிப்பு மற்றும் தங்களை மதிக்கும் சூழலுக்கு அவர்கள் தகுதியானவர்கள் என்பதை ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும், அவை உணர்த்தின. குழந்தைகளின் மதிப்பைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு பள்ளி அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்போது, தங்களின் கல்வி எவ்வளவு முக்கியம் என்று அவர்கள் நம்பத் தொடங்குகிறார்கள். அவர்கள் கல்வியை நம்புவதற்கு முன்பு, கல்வி தங்களை நம்புகிறது என்பதை அவர்கள் முதலில் நம்ப வேண்டியிருந்தது.

உடனடியாகப் பெரிய வளர்ச்சித் திட்டங்களைத் தொடங்குவதற்குப் பதிலாக, டாக்டர் ரவி செவிமடுக்கத் முடிவெடுத்தார். அவர் மாணவர்களின் அச்சங்கள், லட்சியங்கள் மற்றும் கனவுகள் பற்றிப் பேசுவதற்கு நேரம் ஒதுக்கினார். கல்வி அவர்களின் எதிர்காலத்தை மாற்றியமைக்க முடியும் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். ஒவ்வொரு வகுப்பறையிலும் வெவ்வேறு கதைகளைக் கொண்ட குழந்தைகள் இருப்பதை அவர் உணர்ந்தார். சிலர் கல்வியில் சிறந்து விளங்கினர். மற்றவர்கள் விளையாட்டு, இசை அல்லது கலையில் ஆர்வம் இருப்பதைக் கண்டறிந்தார். பலர் தங்கள் திறனை யாராவது அங்கீகரிக்க மாட்டார்களா என்று ஏங்கினர்.

வெளியிலிருந்து திணிக்கப்படும் ஒழுங்குமுறை தற்காலிகமானது என்று அவர் நம்புகிறார். நமது என்ற உணர்வில் வளரும் பொறுப்பு வாழ்நாள் முழுவதும் நீடிக்கும். படிப்படியாக, பள்ளியின் சூழல் மாறத் தொடங்கியது. ஒரு காலத்தில் ஒதுங்கி இருந்த மாணவர்கள், பள்ளியின் எல்லா செயல்பாடுகளிலும் தீவிரமாகப் பங்கேற்கத் தொடங்கினர். தண்டனையால் ஒருபோதும் சாதிக்க முடியாததை, பொறுமையான உரையாடல்கள் சாதித்தன என்பதை ஆசிரியர்கள் கண்டறிந்தனர். அச்சம் போய் நம்பிக்கை பிறந்தது, குழந்தைகள் மதிப்பிடப்படுவதற்கு பதிலாகக் கவனிக்கப்படும்

வகையில் பள்ளி உருவானது. அதன் பின்னரே பெரிய மாற்றம் தொடங்கியது.

பல்லாண்டு கால அனுபவத்தையும் இயற்பியலில் முனைவர் பட்டத்தையும் கொண்டிருந்த டாக்டர் ரவி, ஒரு அரசுப் பள்ளியை எப்படி மாற்றலாம் என்பது குறித்த ஒரு வலுவான தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் நிறுவனங்களை அணுகினார். "அவர்கள் கட்டிடங்களில் முதலீடு செய்யவில்லை, குழந்தைகளில் முதலீடு செய்கிறார்கள்," என்கிறார் அவர்.

அந்த உறுதியான நம்பிக்கை, பள்ளிகளை வரையறுக்கும் மைல்கற்களில் ஒன்றாக அமைந்தது. மறைமலை அடிகள் அரசு மேல்நிலைப் பள்ளி, எச்.சி.எல் அறக்கட்டளையுடன் கூட்டு சேர்ந்து, தமிழ்நாட்டின் முன்னோடியான செய்முறைவழி மூலம் அறிவியல் கற்றல் மையங்களில் ஒன்றான 'யங் கலாம் அறிவியல் மையத்தை' நிறுவியது. ஆறாம் வகுப்பு முதல் பன்னிரண்டாம் வகுப்பு வரையிலான மாணவர்களுக்காக வடிவமைக்கப்பட்ட இந்த மையம், மனப்பாடம் செய்வதற்குப் பதிலாக, அறிவியலை ஆர்வமுடன் கற்க, பரிசோதனை மற்றும் செய்முறைக் கற்றலை ஊக்குவிக்கிறது. இதுவரை மாநிலம் முழுவதிலுமிருந்து இருபதாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் இந்த மையம் மூலம் பயனடைந்துள்ளனர்.

இந்த அறிவியல் மையத்தின் வெற்றி, மற்ற அமைப்புகளிடையே நம்பிக்கையைத் துலிர்த்தது. ஸ்ரீராம் குழுமம், அடிப்படை வசதிகள் இல்லாத வகுப்பறைகளைப் புதுப்பித்தது. மெட்ராஸ் ரவுண்ட் டேபிள், மாணவர் சேர்க்கை அதிகரித்ததால் கூடுதல் வகுப்பறைகளைக் கட்டியது. மோபிஸ் இந்தியா அறக்கட்டளை ஒரு கலையரங்கம் மற்றும் கூடுதல் வகுப்பறைகளைக் கட்ட உறுதியளித்தது. இன்னும் பல இதர அமைப்புகள் அமைதியாக இந்த இயக்கத்தில் இணைந்து, ஒவ்வொன்றும் பயனுள்ள வழிகளில் பள்ளியை வலுப்படுத்தின.

இருப்பினும், இந்த மாற்றத்தை வெறும் கட்டிடங்கள் வளர்வதைக் கொண்டு மட்டும் அளவிட முடியாது; தங்கள் பிள்ளைகளுக்காக இப்பள்ளியைத் தாமாகவே முன்வந்து தேர்ந்தெடுக்கும் பெற்றோரின் நம்பிக்கையிலேயே இது வெளிப்படுகிறது. பள்ளியில் பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட இருமடங்காகி, ஆயிரத்து ஐநூறுக்கும் அதிகமாக உயர்ந்துள்ளது.

குறிப்பாக, ஒரு சாதனை டாக்டர் ரவிக்கு மிகுந்த பெருமிதத்தை அளிக்கிறது: மாணவிகளின் எண்ணிக்கை நூறுக்கும் குறைவாக இருந்த நிலையிலிருந்து, சுமார் நானூற்றிஐம்பதாக உயர்ந்ததே ஆகும். "கல்வி பெண்களுக்கு தன்னம்பிக்கையையும், பல்வேறு வாய்ப்புகளையும், சுதந்திரத்தையும் அளிக்கிறது" என்று அவர் கூறுகிறார். தங்கள் மகன்களுக்கு இப்பள்ளி பாதுகாப்பான மற்றும் சிறப்பான சூழலை வழங்குகிறது என்பதைக் கண்டதால், பெற்றோர்கள் இந்தப் பள்ளியின் மீது நம்பிக்கை வைக்கத் தொடங்கினர்; அந்த நம்பிக்கையே இக்கல்வி நிறுவனத்தின் மிகப்பெரிய சாதனைகளில் ஒன்றாக அமைந்தது.

பள்ளிகளும் குடும்பங்களும் இணைந்து செயல்படும்போதுதான் கல்வி சிறப்பான வளர்ச்சியை அடையும் என்பதை உணர்ந்த இப்பள்ளி, பிள்ளைகளின் கல்வி முன்னேற்றம், அவர்களின் தேர்வு பற்றிய விவரங்கள், பள்ளி நிகழ்வுகள் குறித்த தகவல்களைத் தொடர்ந்து தெரிவிக்கும் தானியங்கி குரல் அழைப்பு (IVRS) சேவையின் மூலம் பெற்றோருடனான தொடர்பை வலுப்படுத்தியது. பொதுத்தேர்வு காலங்களில், பெற்றோர்கள் தங்களின் பிள்ளைகளை ஊக்கப்படுத்தி பள்ளிக்கு அனுப்புவதற்கு ஏற்றவாறு குறுஞ்செய்திகள் அதிகாலையிலேயே அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டன. அந்த முயற்சி எளிமையானதாக இருப்பினும், அதன் தாக்கம் அதிகமாக இருந்தது.

டாக்டர் ரவியின் தலைமைத்துவத்தின் மிகவும் ஊக்கமளிக்கும் அம்சம், மற்றவர்கள் கைவிட்ட சூழ்நிலைகளை தான் கைவிட மறுத்து அவர்களை தன் பள்ளியில் சேர்த்து கொள்வதில் தான். பல பள்ளிகள், தொந்தரவு செய்யும் ஒழுக்கமற்றவர்கள் என்று பறைசாற்றப்பட்ட மாணவர்களை தங்கள் பள்ளியில் சேர்த்தால் தங்கள் நிறுவனத்தின் நற்பெயர் பாதிக்குமோ என்ற அச்சத்தில், அவர்களை சேர்க்கத் தயங்குவர். ஆனால் டாக்டர் ரவி "பள்ளிகள் இந்தக் சூழ்நிலைகளை நிராகரித்தால், அவர்கள் எங்கே போவார்கள்?" என்று கேட்கிறார். "கல்வி சூழ்நிலைகளிடையே பாடுபாடு காட்டக்கூடாது. அது அனைவரையும் உள்ளடக்கியதாகவும் இரக்கமுள்ளதாகவும் இருக்க வேண்டும்" என்கிறார்.

அவர்களைத் திருப்பி அனுப்புவதற்குப் பதிலாக, பள்ளி அவர்களை வரவேற்றது. ஆசிரியர்கள் அவர்களுடன் பேசி, பள்ளியில் சில பொறுப்புகளில் அவர்களை ஈடுபடுத்தி, அவர்கள் தங்களின் சுயம்பு பைபை கண்டறிய உதவினர். ஒரு கல்வியாளர் எல்லா சூழ்நிலைகளும் ஒன்றே என்று நம்பியதால், அந்த மாணவர்களில் பலர் இன்று இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பு படிக்கிறார்கள்..

பல நாட்கள் பொறுப்பின் சுமை தாங்க முடியாதது போல் இருக்கும் என்றும் அவர் வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொள்கிறார். நிர்வாகத்தில் பிரச்னை, ஒழுக்கம் குறைந்த மாணவர்கள் மற்றும் எதிர்பாராத

பின்னடைவுகள், மிகவும் உறுதியாக இருக்கும் ஒரு கல்வியாளரைக் கூட, 'நான் ஏன் இந்தப் பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்தேன்?' என்று எண்ண வைத்துவிடும்.

அது போன்ற கடினமான நாட்களில், அவர் ஒரு எளிய உண்மையை தனக்குத்தானே நினைவூட்டிக் கொள்கிறார்: அந்த வகுப்பறைகளில் எங்கோ ஒரு மூலையில் ஒரு குழந்தை அமர்ந்திருக்கிறது; யாரோ ஒருவர் அந்தக் குழந்தையைக்கு துணையாக நின்றதால், அதன் வாழ்க்கை மாறக்கூடும். அந்த எண்ணம், மறுநாள் காலையில் அவர் மீண்டும் பணிக்குத் திரும்பச் செல்வதற்கு எப்போதும் ஊக்குவிப்பதாக இருந்துள்ளது.

மேலும், தனது பணி வாழ்க்கை முழுவதும் தனக்கு வழிகாட்டிய ஒரு எளிய பிம்பத்தை அவர் நினைவுகூர்கிறார்—ஒன்றை விட மற்றொன்று குட்டையான இரண்டு இணை கோடுகள். மக்கள் இயல்பாகவே எப்போதும் குட்டையான கோட்டை நீட்ட முயற்சிக்கிறார்கள். ஆனால், வேறு வழியும் இருக்கிறது. "எப்போதும் ஒரு குட்டை கோட்டை நீட்ட வேண்டியதில்லை. நீண்ட கோட்டைக் குட்டையாக்கினால் போதும்" என்று சொல்கிறார். தடங்கல்கள் தாங்க முடியாத அளவுக்குப் பெரியதாக ஆவதற்கு முன், அந்த தடங்கல்களின் தாக்கத்தைக் குறைப்பதே சரியாகும் என்கிறார். நிர்வாகச் சிக்கல்கள் காலப்போக்கில் கடந்துவிடும். நடத்தையில் இருக்கும் சவால்களை புரிந்துகொண்டு மாற்றியமைக்க முடியும். ஆனால், ஒரு குழந்தையின் எதிர்காலம், ஒருமுறை புறக்கணிக்கப்பட்டால், அது ஒருபோதும் திரும்ப வராமல் போகலாம்.

அவர் பேசுவதைக் கேட்கும்போது, உண்மையான தலைமைத்துவம் என்பது இது தான் என்று தெரிகிறது. மாணவர்களுடன் பொறுமையாக உரையாடுதல், அவர்களுக்கு இரண்டாவது வாய்ப்பு அளித்தல், அவர்களை ஊக்குவிக்கும் வார்த்தைகள், தன்மீது நம்பிக்கை இழந்த ஒரு குழந்தையின் மீது வைக்கப்படும் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை போன்றவைகள் தான் உண்மையான தலைமைத்துவம் என்ன என்பதை நம்மால் உணர முடிகிறது.

பள்ளிக்கு நல்ல அங்கீகாரம் கிடைத்துள்ள போதிலும், டாக்டர் ரவி தனது எதிர்கால இலக்குகளில் இன்றும் கவனம் செலுத்துகிறார். உயர்கல்வி மற்றும் அரசுப் பணிகளை விரும்பும் மாணவர்களுக்கு சிறந்த வாய்ப்புகளை உருவாக்கித்

தரக்கூடிய வகையில், அவர்களை போட்டி தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்வதற்காக இந்த நிறுவனம், 'வெற்றிப் பள்ளிகள்' திட்டத்தின் கீழ் ஒரு மையத்தை நிறுவத் தயாராகி வருகிறது.

ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஒரு மதிப்பெண் தாளை விட மேலானவர், ஒவ்வொரு வகுப்பறையும் நான்கு சுவர்களை விட மேலானது, ஒவ்வொரு பள்ளியும் ஒரு குழந்தையின் எதிர்காலத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட ஒரு வாக்குறுதி என்பதை நன்கு உணர்ந்திருக்கும் கல்வியாளர்களால் தான் சிறந்த பள்ளிகள் உருவாக்கப்படுகின்றன.

கட்டிடங்கள் பழையதாகாலாம். தொழில் நுட்பம் வளரலாம். ஆனால் ஒரு குழந்தையின் மனதில் விதைக்கப்படும் நம்பிக்கை—அதாவது, தாங்கள் முக்கியமானவர்கள், திறமையானவர்கள், தங்கள் கனவுகள் மதிப்புமிக்கவை என்ற அந்த ஆழமான உணர்வு—இவை தான் ஒரு கல்விக்கூட தலைமையின் உண்மையான அளவுகோலாக இருக்கும்: நாம் கட்டியெழுப்பும் பள்ளிகள் அல்ல, மாறாக நாம் உயிர்ப்பிக்கும் எதிர்காலங்களே அதற்கான சான்றாகும்.

டாக்டர்.ரவி காசி வெங்கட்ராமன் வகுப்பறைகளையும், ஆய்வகங்களையும், பல வாய்ப்புகளையும் உருவாக்கியுள்ளார். ஆயினும், அவரது மகத்தான சாதனை என்பது, பள்ளியில் தங்களுக்கான உரிய இடம் உண்டு என்ற நம்பிக்கையுடன் உள்ளே நுழையும் குழந்தைகளின் மனதில்தான் வாழ்கிறது.

பள்ளிகளைக் கட்டுவதற்கு முன்னால், நாம் நம்பிக்கையை உருவாக்க வேண்டும். ஏனெனில், நம்பிக்கை வேருன்றியவுடன் வகுப்பறைகள் உயிர்பெறுகின்றன, சமூகங்கள் ஒன்றிணைகின்றன, எதிர்காலம் மாறத் தொடங்குகிறது. ஒவ்வொரு குழந்தையாக, ஒவ்வொரு வாய்ப்பாக, நம்பிக்கையுடன் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு செயலாக இந்த மாற்றம் நிகழ்கிறது.

அந்த நம்பிக்கையை அமைதியாகக் கட்டமைத்ததற்காக, கல்வி தேவை என்று இருப்பவர்களை ஒருபோதும் மறக்காமல், - குழந்தைகளின் வாழ்க்கையைச் செதுக்கும் சிற்பியாகத் தன்னை மாற்றிக்கொண்ட இயற்பியலாளரான டாக்டர்.ரவி காசி வெங்கட்ராமன் - சென்னையின் சாம்பியனாகத் திகழ்கிறார்.